

Často nevím, co svému nevěřícímu „Jirkovi“ říct; **neumím změnit téma**. A co mu mám **odpovědět**? Jak dále vést náš rozhovor? Každý povedený i nepovedený rozhovor se učím brát jako PŘÍLEŽITOST. Když se něco „povede“, s modlitbou přemýšlím, co asi zabralo.

Co z toho byl nenapodobitelný Ježíšův svrchovaný dotek a co byla moje „trefa“, kterou můžu použít i někdy příště. Když se něco „nepovede“, když náš rozhovor nikam nedošel, o samotě si pak s modlitbou představuji, že stejná situace začíná znovu. Co řeknu teď? Jak **vstoupím do duchovní sféry hovoru**? Jak ho účinně **pozvu na Discovery**? Jak ho citlivě vyzvu, aby oslovil Ježíše?

Jasně, úplně stejná situace znovu nenastane; přesto mi tyhle imaginární rekonstrukce velmi účinně pomáhají **přípravit se na příště**. Typově se ty různé situace totiž opakují znovu a znovu.

Pro častější použití si poříd' **Most přes propast jako trhací sešitek**.